

Ræða varðandi Laugarvatnsskóla 25 ára.

Bjarni Benediktsson – Stjórnmaál – Ræður – Laugarvatnaskóli – Afmæli – 25 ára

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360

Ræður

Askja 4-5, Örk 2

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

1) Rota 'a 25 ára afmæli
Lauzavatturshóla.

Mei er þat mikil ánægja at
vera ~~þar~~ ^{hér} staddur þessa aldar-ljót-
ungs afmæli ~~skólans~~ Lauzavattur-
skóla, og þvi fremur sem hér
er ein uppstændandi og í
fuller ljöri helstur forvígismenn
þess, at skóli var hér veistar.
Geta þvi mi meit ánægju
litit yfi forvinnu vega og
lagmat þvi, hveru vel helur
tekið. Þer þer ein þann til
at nefna þá Jóhann Jóhannsson
~~þar~~ ^{þar} veivandi meita málafráttu
og þevats-höftingjann
Böðvar á Lauzavattur, þá
mi Bjarni Bjarnason eigi
situr gletjast yfi giftavikri
skólustjórn sinni, sem hann
helur segit lengst af starfstíma
skólans, er þess at vanta at
honnun meitist aldur, heilsa og
meit: til at segna þvinnu starfa
sem allra lengst.

Þessu þessu helur sjunt, at dugur
sá og hant þessi, er þvitt var
ann statur val og byggjingu skólans
í fyrstu, helgast af fram-
sigrni og eindregnum vilja til
at sjá gótu málefni borgar.
Þvinnu ventur elbi meitast, at
áhelstis og ein sigrni, sem oft
er þessu þessu meitast.

2)

vitnesni beráttu, skapað: meiri övða um skólann í fyrstu árum en orskilegt hefti: verið.

Þeir tíman eru ~~er~~ löngu bitni og síu stöðvæð, at mi eru heir komni þjórn skóla: stat eius: upphafi, samna at vel hefur tekið. V:tri henn sama er það, hversu skólinn hefur etit verið vel söttur og sá stóri hópur gamalla nemenda, sem hringast er kominn: dag til at minnst þessa alda-þjórtungu-afmalis.

Þóttu, öðlun skólunnar hafa sött þennan skóla í þessu trettugu og fimur ára skeiti: Ekki veit ég, hvort þeir hafa allir fundit það heir, sem þeir leitast, né heldur hvort öllum hefur verið það ljóst eftir hvern þeir söttast. Störf þess er ekki at vanta um unga og órátra menn.

Glæs ber at hveljast, at þeir, sem þessu veita, viti: hvort þeir eigi at þenna og: hvata skyni það er gert. Þessi kynur m.a.s. at helda þvi fram, at síu vitneskja sé ekki vandast, þvi at vitun-lega eigi hefur þessu at þenna þessu fræti eta þá grein, sem hönnu er etluð. Rétt er það, er segin þó hvern næveri alt. Þekking: í sumum frættum er gott og: vitun-þjórtungu-afmalis.

3)

Met þekkingunni ljúsa menn upp leiðina
og mestja brautina. En hvert er stefnunni
heitit.

"Gleott á mi heldur að halda
í kamari um svarta ius,
eðlesan út betur -"

eius og Sjónar Halldórsson segir.

Þá Matthías Gachmannsson tala
um hina "vöru smættu víska", þinna
östa minnst eg, þessa eg les um
~~and~~ veldanna út: í heimi, sem þannig
er ávörð, at þar geta þi undrastuttum
tíma, mikla þyngur en hinar lærtast:
mánukeiti, best hinar flóknaustu veikningu-
þrautir. Slikan veldur eru lista smit,
~~er þar vöru smættu sjálfa sáling~~

og eldast:

þó at: þar vort: sjálfa sálinga.
þótt sálinga lausan séu, eru þar
samt ~~hættu~~ ólíkt þroska meiri en
sumin sáfræðingarnir, sem skora
fram úr: fræt-þveinunum sínum,
en nota víska sína til at vika
þjótt sína og þá, sem trénað höftu
á þá fest.

Hi. þekkingin ein dugur elbi og
hinn vortu hettu leg: höndum vör-
þroska manna. En vörþroska en
sá meata, hvorsu mikla þekkingu,
sem kann helur, en elbi kann
maninn á réttu og vörngu. Sá,
er elbi kann eta helur gleyst
guts ~~því~~ og góttum síttum.
Höftu meinsend uppeldis og frætlu

ni á tímum er sí, at of margir
hafa ^{mið sjónar} þessum einföldu
sammindum.

á samt gjallfærðri
mit-una þekkingu

U:þ Bændinga höfum handlað rít
til þess at beta in þessu. Þ fræðu
okkar verðum vit at lagja megin-
áherslu á hin tveir legu sammindi
og sit fræt: á samt þessum isleuskum
frættum. Þá mun okkur takast
at ala epps þroskanta munu met
heilbrigðum fjötur metnat-
þá verður mynddómur einstaklinganna
treygðar og isleusk menning
öruaga um alla fram t:þ.

Mezi þessum skola sem öðrum
isleuskum mentastofnum munum
takast at vinna þetta verk af
hendri. Þá mun vel fara.

U:þ Bændinga getum margt lært af
öðrum fjötum: nokkluðum hagnýtum
frættum. En þann haldiss meginum vit ekk
eins og of mikil helur at kvæ t:þ, láta
skugga á okkar eigin menningar. ~~þá~~ Meun-
ingur, sem á erfittum öldum helur gef t:
einstaklingurum vor og deig og fjöt: um
altri kraft og árat: til at endurheimta
frelsi sitt og sjálfstet: blin sigilda is-
leuska menningu á samarskeris af viss:
munir um tveir legu sammindi og sit fræt:
og stjórnaingit þessu farsa isleuskum
frættum lifandi skilningi og öðrum fjötlegra frættum

Nú á dögunum verður
hinn at styrkjast af
gjöggvi þekkingu á
landinu sjálfu, atvinna-
hættum þess og aðstöðu
Bólunds: umheiminum,
þjósinu annara leuda
því okkur og Bólunds þvinn-
þvinn.

Þf andi þessum menningar mótur at
skila upplendi skuligt síns: skóllum landsins
mun vel fara. Þá mun Bændinga hvið átti
sem hignat til verða mynddómur og fjötis
halda þeim: vinnu krafti: sem er fram skilyrd:
sjálfstet: kemur og vinnur.

Ég hefur eigna betri ósk
fangaostur skólannum til handa
er að hefur megi efla þennan
halla þjótaranda með nennendum
sinnum og að sem allra flest í
þeirra horfi rita á lífsleitinni
til vinnuárána þeir met þakk-
loti þyri, að þeir hafi þeir
þessit þot vege mest, sem hjálpar
til að gera þá að þessum
og ríttum mönnum.